

Halachic Debates of Current Events

BY DOVID LICHTENSTEIN

vs. Duty to Retreat: Would a Beis Din Hav Killing a Few to Save the Lives of Many • L In Search of a Solution to the Aguna Probl

py and Impropriety: Yichud with a Therapist • Drafting Yearma acquestion or named a court of the Gilad Shalit Deal Thro ism of Halachah • A Kosher Cheeseburger? The Halachic Status of Synthetic Beef • Webcams in Halachah • Bernie Madoff: Must a Charity Return Funds ed by a Ponzi Scheme to Investors? • Hurricane Sandy: Rescuing Those Who Put Themselves in Danger • Stand Your Ground vs. Duty to Retreat: Would

Bioplastic Sechach

BACKGROUND

Scheme to Investors? • Hurricane Sandy: F cted George Zimmerman? • Reporting Chile

y's Killer: The Insanity Defense in Halachah • Accepting

In recent years, as part of the ongoing effort to reduce the use of petroleum and gas in industrial manufacturing, the bioplastics industry has emerged as a major player, seeking to replace ordinary plastic with plastic manufactured from organic materials. According to a report in 2010, an estimated 4 percent of the word's oil is used in the manufacture of ordinary plastic, and the amount of oil consumed in plastic packaging in the U.S. alone is estimated at 200,000 gallons per day. Compared to the manufacture of ordinary plastic, the manufacture of bioplastics from organic materials such as starches, sugarcane and vegetation consumes 65 percent less energy and produces 70 percent less greenhouse gas emissions. Bioplastic products are also biodegradable. According to a 2015 report by the Biopreferred program of the U.S. Department of the Agriculture, the use of biobased products displaces approximately 300 million gallons of petroleum each year in the United States, the rough equivalent of taking 200,000 cars off the road. The report also said that in 2013, the biobased product industry added over 4 million jobs in the United States, and some \$369 billion to the nation's economy.

From a halachic standpoint, the availability of plastic produced from vegetation challenges us to examine the status of these materials vis-à-vis the mitzva of sukkah. If one produced a rectangular sheet of bioplastic material, may such a sheet be used? If so, should they employ it to solve the problem of rain on Sukkos which would otherwise prevent people from sitting in the sukka?

QUESTIONS TO CONSIDER

- Should Bioplastic Sechach be used for a sukka?
- If it is raining, should one put bioplastic up to prevent the rain from entering the sukka?

BASELINE SOURCES

The obligation to cover one's sukkah with Sechach is gleaned from a pasuk about the holiday:

Devarim 16:13

Make for yourselves the holiday of Sukkos for seven days, when you gather from your threshing floor and wine press

חג הסכת תעשה לך, שבעת ימים: באספך– מגרנה, ומיקבר

The Gemara says the above reference to threshing floor and wine press are used to teach all the practical laws of Sechach:

Sukkah 12a

Rabbi Yochanan said: The pasuk says, "When you gather in from your threshing floor and wine pit"; it is referring to the leftovers of the threshing floor and wine press

אמר ר' יוחנן אמר קרא (דברים טז) באספך מגרנך ומיקבך בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE NEXT PAGE

מסורת הש"ם

ל) [ר"ה יג.], כ) לקמן טו.,

ד) ולעיל יא:ן.

תורה אור השלם ו. תג הִסְּכּת תַּעֲשֶׂה לְךְּ שִׁבַעַת יִמִים בָּאָספּרְ מגרנך ומיקבך:

דברים טז יג ישמיעו ויעבירו קול בְּכְל עְרִיהֶם ובירושלם לאמר צאו הָהָר וְהָבִיאוּ עֵלִי זִית ועלי עץ שֶׁמֶן וְעַלִּי הַדְּס ועלי תמרים ועלי עץ לְעשׂת סְבּת נחמיה ח טו

גליון הש"ם גם' ואימא יין קדוש. עי׳ יומה דף עו ע"ב חוס' ד"ה גמר שכר בסה"ד: שם חבילי קש. עיין מ"ל פרק י"ד הלכה ד מהלי טומאת לרעת: רש"י ד"ה צאו ההר פסוק הוא בספר עורא. פסוק זה בנחמי' וכן ברש"י בחומש לבכים לב כ"ו ודוגמתו מצינו בעזרא ותתן להם והוא בנחמיה ט וכן בבילה דף טו ע"ב ברש"י ד"ה אכלו משמנים וכן לשון הש"ם לקמן דף לו ע"א וכן בעורא אומר לאו ההר חהו ע"פ דברי חז"ל סנהדרין דף לג ע"ב מכדי כל מילי דעזרה נחמיה בן מכלים אמרינהו:

מוסף רש"י

בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר. שלמדך סוכה בפסולת גורן ויקב, כגון קשין וומורות, דבר שאין מקבל טומאה וגידולו מן החכך (ריה יג.).

סוכה פרק ראשון סוכה

אי מה חגיגה בעלי חיים אף סוכה נמי בעלי

חיים כי אתא רבין אמר ר' יוחנן אמר קרא

מגרנך ומיקבך בפסולת גורן 6.

ויקב הכתוב מדבר ואימא גורן עצמו ויקב

עצמו א"ר זירא יקב כתיב כאן ואי אפשר לסכך בו מתקיף לה רבי ירמיה יואימא יין

קרוש הבא משניר שהוא דומה לעיגולי

דבילה אמר רבי זירא הא מלתא הוה בידן

ואתא ר' ירמיה ושדא ביה נרגא רב אשי

אמר מגרנך ולא גורן עצמו מיקבך ולא

יקב עצמו רב חסדא אמר מהכא ²צאו ההר

והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדם

ועלי תמרים ועלי עץ עבות היינו הדם היינו

עץ עבות אמר רב חסדא הדם שומה לסוכה

ועץ עבות ללולב: מתני' מחבילי קש

וחבילי עצים וחבילי זרדין אין מסככין בהן

יוכולן שהתירן כשרות יוכולן כשרות לדפנות:

גמ' א"ר יעקב שמעית מיניה דרבי יוחנן

תרתי חדא הא ואידך יהחומט בגדיש לעשות

לו סוכה אינה סוכה חדא משום גזרת אוצר

וחדא משום תעשה ולא מן העשוי ולא

ידענא הי מינייהו משום אוצר והי מינייהו

משום מתעשה ולא מן העשוי א"ר ירמיה

ניחזי אנן דאמר רבי חייא בר אבא אמר ר'

יוחנן מפני מה אמרו חבילי קש וחבילי עצים

וחבילי זרדין אין מסככין בהן פעמים שאדם

בא מן השדה בערב וחבילתו על כתפו

ומעלה ומניחה על גבי סוכתו כדי ליבשה

ונמלך עליה לסיכוך והתורה אמרה ייתעשה

ולא מן העשוי מדהא משום גזרת אוצר

עלמו ויקב עלמו. הקשין עם התבואה ואשכולות עם העובים דהוה

יין: קרוש. קפוי: הא מילתא הוה כידן. עד השתא היינו סבורין

לידע טעם משנתנו מן המקרא הזה

דבפסולת הכתוב מדבר דחי אפשר

לסכך ביין: ואסא רבי ירמיה.

שהוכיר לנו יין קרוש הבא משניר:

ושדה כיה נרגה. קללה בגרון כלומר

השיב תשובה נינחת: רב אשי אמר.

שפיר משמע פסולת מקרא דכתיב

באספך מגרנך משמע שאתה אוספו

ונוטלו מן הגורן וגורן הוא האוכל

ומה שאמה אוסף ובורר מתוכו הוא

הפסולת: לאו ססר. °פסוק הוא

בספר עזרא לעשות סוכות ולא הזכיר

כאן אלא דבר שאינו מקבל טומאה

וגידולו מן הארץ: היינו עלי הדם

סיינו עץ עבות. מהו זה ומהו זה

להזכיר שניהם במקרא הלא אחד

הם דההדם הוא ען עבות על שם

שהעלין מורכבין זה על זה כמין

עבותות ושרשרות: הדם שועה. שאינו

כשר ללולב לפי שאין עבותו עשויה

של שלש שלש עלק: מדתנר' וחבילי

ורדין. מין קנים הם שעושין זרדין

טוייל"ש כלע"ז ואוגדין אותם ובעודן

לחין בהמה אוכלתן ולכי יבשי עומדים

להיסק: אין מסככין בהן. כשהן

קשורין ובגמרה מפרש טעמה: וכולן.

הפסולין ששנינו בסכך: כשרין

לדפנות. דכל סוכה הכתוב סכך

משמע דדופן לא איקרי סוכה ודנפקא

לן (לעיל ד' ו:) דפנות מבסכת בסכת

בסכות מייתורא דקראי ילפינן ולא

ממשמעותה הלכך סוכות תעשה

באספך מגרנך אסככה הוא דקאי:

גבו' שמעים מר' יוחנן מרחי. פי'

טעם שני דברים האמורים במשנתנו

שמעתי ממנו: מדא כא. דחבילין

מ"ט לא מסככי בהו וחדא הא דתכן

במתניתין החוטט בגדים לעשות לו

סוכה נוטל מן העומרים למטה סמוך

לארך ווכנס לתוכו ועושה חלל

פסולם גורן. קשין: פסולם יקב. זמורות ואשכולות ריקנים: גורן 🕺 מה הגיגה בעלי חיים. לעיל (דף ע.) גבי הא דילפינן איסור הנאה לא שייך לאקשויי הכי:

ליה דבר המקבל טומאה האוכל: יקב כסיב. דמשמע לאחר שנעשה בפסולת גורן ויקב הבתוב מדבר. רבי יוחנן לא יליף מענני כבוד מפרש בירושלמי דין כדעתיה ודין כדעתיה רבי

יוחנן אמר עננים למעלה היו כלומר מן השמים הן באין ואין זה גידולו מן הארך דקתני מתניתין ור"ל אמר למטה היו ר' יוחנן מדמי להו כאדם המשלח לחברו חבית וקנקנים וריש לקיש מדמי ליה כמאן דאמר לחבריה שלח קופתך וסב לך חיטין והכי נמי איתא בבראשית רבה (פרשה יג) ר' יוחנן אמר אין עננים אלא למעלה שנאמר וארו עם ענני שמיא ריש לקיש אמר אין עננים אלא מלמטה שנאמר מעלה נשיאים מקנה הארן על דעתיה דרבי יוחנן לאחד שכיבד את חבירו בחבית של יין וקנקנים על דעתיה דר"ל לחחד שחמר לחבירו תן לי סאה חיטין אמר לו הבא לי קופתך ובא מדוד כך אמר הקב"ה לארץ אייתי ענני וקביל מיטרא: אמר רבי זירא הא מלתא הוה וכו' ואתא רכי ירמיה שדא

ביה נרגא. משמע דרבי זירא לא דאין חבילה

מוקי ליה לקרא בפסולת גורן ותימה לבפ"ק לר"ה (דף יג.) לריש תג האסיף מאי אסיף קליר ופריך רבי חנינא מי מלית אמרת מאי אסיף קליר והכתיב מגרנך ומיקבך בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר אמר רבי זירא הא מלתא הוה בידן ואתא רבי חנינא ושדא ביה נרגא אלמא מודה ר' זירא דבפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר וי"ל דהכא נמי מודה בה רבי זירא ולא קאמר אלא דלא ידע לשנויי קושים דר' ירמיה: חבילי זרדין. מפרש בירושלמי פחותה מעשרים וחמשה קנים:

הא משום תעשה ולא מן העשוי ורבי יעקב הד דרבי חייא בר אבא לא שמיע ליה אמר רב אשי אטו חבילי קש וחבילי עצים משום גזרת אוצר איכא משום תעשה ולא מן העשוי ליכא והחוטם בגדיש משום תעשה ולא מן העשוי איכא משום גזרת אוצר ליכא ור' יוחנן אמר לך הכא דקתני אין מסככין בהן לכתחלה הוא

כשיעור סוכה וסכך עשוי ועומד מאליו אינו סוכה ופירש לי ר' יוחנן טעמיה בחדא מינייהו אמר טעמא משום גזרת אולר דמדאורייתא כשרה היא ורבנן הוא דגזור שאם אתה אומר כן אין אדם עושה סוכה אלא הולך ואוכל משן באוצרו במקום שלא נשתמש שם כל ימות השנה והוא עשוי ועומד ולא לשם סכך של צל דנהוי שם סוכה עליה ואפילו שם סוכה שאינה של חג אלא כבית בעלמא ובחדא מינייהו פירש טעמא דפסולה מדאורייתא משום מעשה ולא מן העשוי: ולא ידענא הי מינייהו. פירש לי ר' יותנן משום גזירת אולר והי מינייהו משום תעשה ולא מן העשוי: נחזי אנן. ונשמעה ממה דאמר ר' יותנן בדוכתא אחרימי: פעמים שאדם בא מן השדה. כל ימות החמה: ומניחה ע"ג סוכה. שיש לו כל ימות השנה למקנהו ומניח החבילין שם לייבשן ולא לקכך וכשמגיע החג נמלך עליהם לסכך: ו**החורה אמרה חעשה ולא מן העשוי**. בפסול וזה שנסכך שם שלא לשם סכך אפילו ללל אלא לייבש אין שם סוכה חל עליו והלכך גזור רבנן שלא יסככו בחבילין אפילו הוא מטילן עליה לשם סוכם החג גזירה משום חבילין דכל השנה דאיכא פסול דאוריימא אלמא טעמא דמתניחין דהכא משום גזירת אולר היא ומדרבנן. כל דבר שאדם מקלה ומכנים לקיום קרי אולר וחבילין שאדם מכנים כל ימום הקק לימום חורף קרי אולר: **ומדהא משום גורם אולר.** שמע מינה הך דחוטט בגדיש פסולה מדאורייםא משום תעשה ולא מן העשוי היא דהא שמעיה כ' יעקב לכ' יוחנן בחדא מינייהו פסולה דאורייתא: **ורבי יעקב. ד**לא ידע לפרושי הי מינייהו פסולה דאורייתא והי מדרבקן: **הך דרכי חייא.** דמפרש בהדיא לא הוה שמיע ליה: אמר רב אשי. מקשי אדרבי יעקב: אטו. תרוייהו טעמי מי ליכא למימרינהו בשתי המשניות: חבילי קש משום גזירת אולר איכא. מדרבנן: משום סעשם ולא מן העשוי. דאורייתא ליכא בתמיהה מי לא משתמע נמי מתניתין דבאותם שניתנו שם כל ימות החמה קאחר דלא נמלך עליהם לסיכוך דהויא לה היא גופה פסולה דאורייתא ומהיכא שמע ר' יוחנן דמסניחין דהכא לאו מדאורייתא האמר: וחופט בגדיש נמי משום סטשה ולא מן הטשוי איכא משום גוירם אולר ליכא. מי לא מליט למימר נמי דאפילו סתר הכל כלפי מעלה ונענע עותרין שעל הסכך וחזר והניחן לשם סוכה קא פסיל ליה מתניחין מדרבנן משום גזירת אוצר דזימנין דוא מנענע ונעשין מאיליהן כדאמרס גבי חבילים דפסלס להו אפילו מניחן שם לשם סכך מדרבנן משום גזירה דכל ימוס השנה לאוצר ומהיכא דייק רבי יוסנן הנך טעמי דמוקי להך מדאוריימא והך מדרבנן: אמר לך. ר' יוסנן מתניתין גופייהו דייקי כווסאי מתניתין דהכא קחני

עשין מג טוש"ע א"א כ מרכט סעיף טו: מעיף יו: עה ג מיי׳ שם פ״ד הלנ ה"ח סי תרל סעיף א:

עין משפט

נר מצוה

עד א מיי פ״ה מהלם

לעזי רש"י טוייל"ש (טודילי"ש). קנים, גבעולים.

רבינו חננאל

[ו]מיקבך, בפסולת גוו ויקב הכתוב מדבר, ונדחי מדכתיב (מ)גרגך ש״ מגורן ולא גורן עצמ וכן מיקב ולא יקב עצמ למעוטי יין קרוש וכיוצ בו. ונמצא קשיא דרו ירמיה דחויה. ועמד לדבו ר׳ עקיבא בפסולת גוו מהכא צאו ההר והכיז עלי זית ועלי עץ (שמ ועלי הדס ועלי תמרי ועלי עץ עבות לעשו [סוכות] ככתוב, כהני, מ הני גדולי קרקע ול מקבלי טומאה אף כ כוותיהו. ואסיקנא הד הוא עבות. מאי היא עבו [ל]לולב, שאר מיני הד לסוכה. [מתגי] חביי קש וחבילי עצים כו מר׳ יוחנו דאמר בהל מתניי, הא דקתני (אי מסככין בחבילות וה דקתני החוטט בגדיל פי' חוטט כמו חופו כדגרסינן כפא דחט נגר בגויה נשרוף חרדלו י החוטט בגדיש לעשות י סוכה אינה סוכה. חד פסולה משום גזירת אוצו וחדא פסולה מדאור מדכתים תעשה. ולא נ

הי מינייהו דאורייתא וה

מינייהו מדרבנו. ופשטנ

מסככין לכתחלה,

The Pasuk connected Sukkos to the time of threshing and pressing to say that the paradigm of Sechach is that which is left over from the threshing and pressing process.

QUESTIONS TO CONSIDER

• What could the potential significance be in using the leftovers from the harvest season as Sechach?

Just like these leftovers are products of the ground which are now detached and not susceptible to tumah, all Sechach must be a product of the ground, detached, and not susceptible to tumah.

But can bioplastic Sechach be considered a product of the ground? It certainly doesn't look like one. Could this really be what the Gemara meant when it said "פַּסוּלֹת גורן וִיקב"?

LOSING THE FOREST FOR THE GLASS

A possible halachic precedent to the use of such a product as Sechach is the use of a covering made from forest glass – glass made primarily from plant ash (residue powder from burnt wood). The question of the halachic viability of forest glass was posed to the Pri Megadim. He responded:

Pri Megadim - Orach Chaim - Mishbitzos Zahav - 629

[Regarding] the ash of trees it can be said its form has changed and is unfit rabbinically... It can be said that in an emergency situatio [forest] glass may be used as Sechach, because I heard it is made from ash [trees] (and when we have a mixture we go by the majority component [and this is the way it is] in all of Torah)

ואפר מעצים יש לומר דנשתנה צורתו, ורק מדרבנן פסול. ... יש לומר בשעת הדחק מסככין בזכוכית, כפי ששמעתי אומר מאפר הוא נעשה (... ואם יש תערובות הולכין בתר הרוב בכל התורה)

The Pri Megadim says that forest glass may be utilized in an emergency case when no other Sechach can be found. He says that the inorganic components of forest glassdo not invalidate it for use as Sechach because it mostly contains materials that grew from the ground. The only issue it that נשתנה צורתו, its form changed. Since it looks so unlike its original components, its identity has been modified and it is an unideal choice for Sechach.

We can apply this thinking to bioplastic Sechach and say that the Pri Megadim would allow it but only in emergencies when no other Sechach would be available.

ANY PORT IN A STORM

Even if we were to say that bioplastic Sechach is utterly unfit to be used as Sechach, it may still be able to fulfill a practical role on Sukkos.

There is a machloket between Rashi and Tosfot whether a cloth sheet can be placed underneath the Sechach to protect the sukkah. Rashi says that it is not allowed, and Tosfot says it is. The Shulchan Aruch cites both opinions and doesn't definitively choose between them:

Shulchan Aruch 629:19

If one spreads a sheet over it because of the sun or underneath it because of vines... it is unfit... and some say... if you only intended to spread the sheet to protect from the sun or to beautify [the sukka], it is kosher פרס עליה סדין מפני החמה, או תחתיה מפני הנשר... פסולה... ויש אומרים... אם לא כון בפריסת הסדין אלא להגן מפני החמה והעלין, או לנאותה, כשרה The Mishna Brura quotes the Magen Avraham who says that no matter what, if the alternatives are spreading a sheet or leaving the sukka, one should spread the sheet:

Mishna Brura 629:58

In extenuating circumstances, when one would be unable to eat in the sukkah due to the leaves falling into the food, or because of the dripping rain, or because of the wind which would extinguish the candles, it is preferable to spread a sheet under the sechach within four handbreadths, rather than eat outside the sukka

בשעת הדחק, שלא יוכל לאכול בסוכה ע״י העלין הנושרין לתוך המאכל או ע״י הגשמים הנוטפין או ע״י הרוח שמכבה הנרות, מוטב לפרוס סדין תחת הסכך בתוך ד׳ טפחים משיאכל חוץ לסוכה

As such, according to the Magen Avraham, in the case of rain on Sukkos, everyone would agree that one should spread bioplastic Sechach over the sukka, even if it may be unfit for Sechach.

QUESTIONS TO CONSIDER

What is the advantage of spreading a cloth over going inside?

FIT FOR BLESSING?

In the case constructed by the Magen Avraham- where one is relying on subpar Sechach because of rainshould one recite the bracha that is usually said when one eats in a sukkah?

The Magen Avraham says not to recite the blessing. The only reason we rely on the sheet at all is because it is a better alternative to eating in the house, according to Tosfot. However, Rashi still says that the sheet invalidates the sukka, so there is a serious safek (doubt) as to whether one is fulfilling a mitzva at all. While you may as well sit in the sukkah anyway, no bracha should be stated following the known rule of ספק ברכות - that we do not recite a bracha if there is some question whether it is necessary.

WHY BOTHER?

This discussion hinges on an assumption that the Magen Avraham is making: namely, that if it is raining on sukkos and one can either make his sukkah waterproof of go inside, it is better to make the sukkah waterproof than to simply eat inside. However, this isn't so clear in actuality.

The mitzva of תשבו בסוכה to sit in a sukka- is limited by the parameter of תשבו תשבו תשבו, which means to "sit as you would dwell [in your house]." This means, among other things, that the mitzva to sit in a sukkah only applies to situations in which one would dwell in one's actual home. Chazal derived from here the concept of תצטער פטור מן הסוכה, which means that if the sukkah is causing someone pain, he is exempt from sitting in it, as he would not sit at home if his home was uncomfortable.

It is in this light that the Mishna rules:

Sukka 28b

All seven days [of sukkos] a person should make his sukka a permanent [residence] and his house temporary. If rain falls, at what point is it permitted to leave? Once the dishes will become spoiled. To what can this be compared? To a servant who prepares a glass for his master and his master spills it in his face.

כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי ירדו גשמים מאימתי מותר לפנות משתסרח המקפה משלו משל למה הדבר דומה לעבד שבא למזוג כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו

SEE THIS ORIGINAL PAGE OF TALMUD ON THE NEXT PAGE

ד) ול"ל שמעון בן לקי

ו) ועי' ברס"י סבת קו

ד"ה שתיםן, ה) ולעיל

וש"כן ערכין גג, ע) (וע

תוס' ב"ק טו. ד"ה הג ובדף מד: ד"ה שו

י) (וע"ע תוס' סנהד

פו. ד"ה בני ובמנחות כ

ד"ה אין לין, כ) נים ז

פרק שני הישן תחת הממה סוכה

עין משפם נר מצוה

םב א מיי׳ פ״ו מהל׳ סוכה הלי א טוש"ע א"ח סי' תרת סעיף ב: של ב מיי שם הלי ה פמג עשין מב טוש"ע ה"ח סי' תרלט סעיף א: סד ג מיי שם הלי ט

רבינו חננאל

נוש"ע שם סעיף ד:

השוה הכתוב אשה לאיש. ומשני אביי סוכה הלכתא, ואצטריך סד"א תשבו כתיב, ודרשינן תשבו כעין תדורו, מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו חייבין, קמ״ל אשה פטורה, רבא אמר סד"א נילף ט"ו ט"ו מחג המצות, מה ט"ו דחג המצות נשים חייבות אף . ט"ו דחג הסוכות נשים חייבות, קמ"ל דלא. וקרא דכתים בסוכה האזרח, לרבות הגרים. ומדסוכה הלכתא יום הכפורים קרא, למה לי בהא קרא הא אמרן השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשיז שבתורה. ושנינז כי אתא קרא לחיובינהו לנשים בתוספת עינוי. והוא בין השמשות של יום הכפורים. סד״א הואיל ומיעטה קרא להאי תוספת מכרת, דכתיב כי כל הנפש אשר לא תעונה וגרי, על עצמו של יום חייב כרת ולא על תוספת, מעינוי נמי מיעטנהו לנשים, קמ"ל האזרח, לרבות . הנשים האזרחיות לעינוי, פיםקא כל קטן שאינו צריך לאמו חייב בסוכה. ותניא נמי כל האזרח, פטורים. ושנינן הא דתני קטנים פטורים, בקטן . שצריך לאמו, והא דחני קטנים חייבין, בקטן שאינו צריך לאמו. ואסיקנא קטן שאינו (צריך) לאמו, כגרן שנפנה ואין אמו מקנחתו. אר ניעור ואינו קורא אימא אימא שתי פעמים. אי הכי כל האזרח למאי אתא, ואמרי לר׳ אליעור מיבעי ליה לגר שנתגייר בחולו של מועד שחייב לעשות סוכה ולישב בה. וכן קטן שהגדיל. ולרבנן מבעי להו כל . האזרח מלמד שכל ישראל ראויין לישב בסוכה אחת. ומפורשין דברי ר׳ אליעזר ורבנן למעלה כך. מתני" כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע. יש לו כלים נאים ומצעות נאות מעלן בסוכה, אוכל ושותה בסוכה ומשנז בסוכה. ואוקימנא למגרס ל) ולעיוני בסבוא וכן מקרא ומשנה, אבל תנויי לארהוטי לישנא דגמרא, בר ממטללתא

א) אולי דנ"ל למגרס דלא בעי קביעות ה"ל סוכה ולעיוני פירום זה בשם י"מ.

השוה הכתוב אשה לאיש. וא"מ פ"ק דערכין (ד' ד:) דאמר אמר אביי לעולם סוכה. לפטור' הלכתא היא דאלו קרא חיובא א) ינמוס פד: תמוכה קמרבי דאזרח גברי הוא דמשמע וה' לרבות את הנשים הוה לן מיתות (פנהדרין דף פו.) גבי מקלל אביו ואמו דאילטרייך לן איש למדרשיה כדדרשינן ביום הכפורים אלא שהלכה למשה מסיני איש לרצות אשה דדריש לה מדכמיב איש תרי זימני דאין מיעוט פוטרתן ודקתני האורח להוציא את הנשים אסמכסא בעלמא הוא

עיון רס"ס), תורה אור השל ימים כל האזו בישראל ישבו בסכת:

הגהות הב"ח (ל) רש"י ד"ה ומו בסוכה וכו' לעמוד עי

גליון הש"ם בלשון זכר הוא דאם השוה. עיין תוס' יומל

מוסף רש"י לכל עונשין שבתור לאו וכרת, אבל עשה הוי עונש, הלכך מו עשה שהומן גרמה נג פטורות. אבל לא תעשה גרמה נשים חייבות ייבו פדה מכאן שהנשים חייו על כל ל"ת שבתורה שי ואינו קורא אמא אמ ללו לוח עד דחו להמיה הוי אינו צו לחמר (ערובין פב.). מע נקיט בלשון עלייה במס סוכה, לפי שרובן עו סוכותיהן בראש נגן וש שהוא דר כל השנה בבי הזקיקתו תורה לה דירתו ולדור כאן בסו

ועיקר קרא לרבויי אתא כדלקמן. ודקשיה לך למה לי הלכתה לפוטרן הא מצות עשה שהומן גרמא הוא אילטריך ס"ד כו': רבא אמר אלטריך. מה התם נשים חייבות באכילת מלה ואף ע"ג דמנה מנות עשה שהומן גרמא דנפקא כדר"א בפסחים (דף מג:) שנחמר לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תחכל מלות כל שישנו בבל תאכל חמך ישנו בקום אכול מלה ונשים ישנן במלות לא תעשה דהיינו אכילת חמן: והשתא דאמרה סוכה לפטורה הלכתה היה. ולהו ממשמעותה דאילו ה' דקרא רבוייא היא קרא למה לי כלומר אמאי אתא ה' דסוכה: לרבות את הגרים. שחייבים בקוכה: מדרב יהודה נפקא. ולמה לי קרא ה׳ דהאורח לרבויי נשים לעינוי: לתוספת עינוי. שהלריך הכתוב להתחיל ולהתענות מבעוד יום: הואיל ומעטיה קרא. מלאו וכרת דכתיב בעינוי (ויקרא כג) בעלם היום הזה על עלמו של יום ענוש כרת ואינו ענוש כרת על תוספת עינוי ומאזהרה נמי אימעוט בפרק בתרא דיומא (דף פא.) נשים נמי למעטי דלא ליחייבו ביה אפילו למנות עשה בעלמא: קטן שהגיע לחינוך. משחינו לריך לחמו: הסמכתה בעלמה נינהו. וקרח לרבי אליעזר כדאית ליה לרבות גר שנתגייר בינתים וקטן שגדל דעושים סוכה בחולו של מועד מה שחין שחר ישראל עושין או לרבנן כדאית להו שכל ישראל ראויין לישב בסוכה אחת ולהכשיר סוכה שאולה: הכי גרסיק כל שניעור משנתו ואינו קורא אמא. שאינו כרוך אחריה לקרותה בכל שעה שניעור: ופרכי' [אמא] גדולים נמי קרו. כלומר שמינו קורא לאמו הוא דקרית ליה אין לריך לאמו הא אם קורא אמא לריך לאמו קרית ליה אפילו גדול שאינו לריך לאמו רגיל לקרותה כשניעור: אלא כל שניעור ואינו קורא אמא אמא. שאינו כרוך אחריה לקרות ולשנות עד שתבא אליו אבל קורא ושותק לאו לריך לאמו הוא: מעשה לסתור. דהא קטן הלריך לאמו הוא ואמאי פיחת וסיכך: בותבר" סוכסו קבע. להיות כל עיקר דירתו בה: מאימתי מותר לפנות. הימנה ולירד: משתקרת המקפה. משתחקלקל המקפה. כל

תבשיל קפוי לא רך ולא עב קרוי מקפה: משל לעבד כו'. כלומר גשמים היורדים בחג סימן קללה הם משל לעבד כו': ושפך לו קיהון. של מים על פניו ובגמרא וכט.] מפרש מי שפך למי: גמ" ומשנן בסוכה. סובר למודו ומחתכו על בוריו לעמוד (6) דהיינו שמעתה דהמורהי וסברה של טעמי משנה וברייתא מה טעם זה חייב וזה פטור זה אסור וזה מותר: מקרי וממני. לקרות שבכתב ולשנות משניות הערוכות ושגורות בפה: במעללתא. בסוכה: וחנוי. הש"ס דהוא סברא לטרוח ולשנן וכן שמעתה דחמורתי שחינן בחום אלה מכלל דקדוקי שהן למידין מחוך דברי משנה דמדמו מלתא למלחא: בר ממטללתא. אם ירלה דמנטער הוא ומנטער פטור מן הסוכה והאויר יפה לו להרחיב דעתו. קא סלקא דעתיה תנוי היינו משנן: הא למיגרס כו'. כלומר חרי גווני שינון הוו למיגרס גמרא הברורה לו כבר והיינו שמעתא לריך סוכה והיינו משנן: לשיוני. בר ממטללתא:

אין לי אלא איש שהעריך אשה שהעריכה מנין ובפ׳ ד׳

אחר מיעוט אלא לרבות תיפוק ליה

מדהשוה אשה לאיש וכן בפ' נגמר

הדין (שם ד׳ מו:) אין האשה נחלית

מדכמיב איש ולא אמרי׳ השוה אשה

לאיש וי"ל דלענין פרשה שנאמרה

"בלשון זכר הוא דאמרינן השוה הכתוב

אשה לאיש דאהא מייתי לה בריש

תמורה (ד' ב:) והכא גבי אזרח אבל

היכא דכתיב איש ממעטינן אשה

ומיהו קשה דבפ' שור שנגח ארבעה

וחמשה (ב"ק ד' מד:) אמר שור שור

שבעה להביא שור האשה גבי שור

שהמית והתם לא כחיב ביה שור איש

אלא דכתיב ביה וגם בעליו יומת

וום אינו אלא לשון זכר ושמא יש בו

שום יתור שהייתי ממעט ממנו אשה

אי לאו דרביי' רחמנא אי נמי משום

לדרשינן בפרק ד' וה' (שם דף מד.)

נגיחה לתיתה נגיחה לחקין הוה ילפי׳

מיתה מנזקין דכקיב בהו כי יגח

שול איש ים: לרבות הגדים.

דק״ד יבראל ולא גרים כי האי גוונא

אשכתן פרק כל המנחות באות (מנחות

דף סא: ושם) גבי תנופה דאמרי' אין

לי אלא בני ישראל גרים ועבדים

משוחררים מניין ת"ל המקריב וכן

בפרק הערל (יבמות דף עד: ושם)

ובספ"ק דכריתות (דף ז:) דבר אל

בני ישראל אשה כי תוריע אין לי

אלא בני ישראל גיורת ושפחה

משוחררת מניין ת"ל אשה ותימה

דבפרק אלו הן הנחנקין (סנהדרין

דף פו. ושם) גבי גונב נפש אמריגן

בני ישראל למעוטי למי שחליו עבד

וחליו בן חורין אבל כולו משוחרר לא

ממעט מבני ישראל וכן בפרק בנות

כותים (נדה דף לד.) בני ישראל

מטמאין בזיבה ואין הנכרים מטמאין

בזיבה אבל גרים ומשוחררים לא

ממעטי וכן במנחות בפ' שתי מדות

(דף לג. ושם) בני ישראל סומכין

ואין הנכרים סומכין אבל גרים

ומשוחררים סומכין ובפ"ק דערכין

(דף ה:) בני ישראל מעריכין ואין

הנכרים מעריכין ושמא בכל הני יש

שום רבוי דמרבינן גרים ומשוחררים":

באן בקשן שהגיע לחינוך. כגון

דמתניתין קתני לה בהדיה דרך הש"ם

להקשות ולתרך כן ודכוותי' פ"ק דחגיג'

קטן שאינו לריך לאמו אע״פ

יהשוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין ש שבתורה אמר אביי לעולם סוכה הלכתא ואיצטריך ס"ד אמינא תשבו כעין תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו קמ"ל רבא אמר איצטריך ס"ד אמינא יליף חמשה עשר חמשה עשר מחג המצות מה להלן נשים חייבות אף כאן נשים חייבות קמ"ל והשתא דאמרת סוכה הלכתא קרא למה לי לרבות את הגרים סד"א יהאזרח בישראל אמר רחמנא ולא את הגרים קמ"ל יום הכפורים מדרב יהודה אמר רב נפקא לא נצרכא אלא לתוספת עינוי סד"א הואיל ומיעם רחמנא לתוספת עינוי מעונש ומאזהרה לא נתחייבו נשים כלל קמ"ל: אמר מר כל לרכות את הקטנים והתגן נשים ועבדים וקטנים פטורין מן הסוכה ל"ק כאן "בקטן שהגיע לחינוך כאן בקטן שלא הגיע לחינוך סקטן שהגיע לחינוך מדרבנן הוא מדרכגן וקרא אסמכתא בעלמא הוא: קטן שאינו צריך לאמו כו': ייהיכי דמי קטן שאינו צריך לאמו אמרי דבי ר' ינאי כל שנפנה ואין אמו מקנחתו רבי מ(שמעון) אומר כל שנעור משנתו ואינו קורא אמא יי[אמא] גדולים נמי קרו אלא י'(אימא) כל שנעור ואינו קורא אמא אמא: מעשה וילדה כלתו כו': מעשה לסתור חסורי מחסר' והכי קתני ושמאי מחמיר ומעשה גמי וילדה כלתו של שמאי הזקן ופחת את המעזיבה וסיכך על המטה בשביל הקמן: כזתני' כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי ירדו גשמים מאימתי מותר לפנות משתסרח המקפה משלו משל למה הדבר דומה לעבד שבא למזוג כום לרבו ושפך לו קיתון על פניו: גב" ת"ר יכל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו לו כלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות" מעלן לסוכה אוכל ושותה ומטייל בסוכה מה"מ יידת"ר יתשבו כעין תדורו מכאן אמרו כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו לו כלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות מעלן לסוכה אוכל ושות' ומטייל בסוכה ומשגן בסוכה איני והאמר רבא מקרא ומתנא במטללתא ותנוי בר מממללתא ל"ק יהא במגרם הא בעיוני

(דף ד. ושם) דדריש כל זכורך לרבות הקטנים ופריך והתנן חוץ מחרש שוטה וקטן ומשני כאן בקטן שהגיע לחינוך דהיינו כדתנן התם כל שחינו יכול לחחוז בידו של חביו ולעלות מירושלים להר הבית ואם יכול לעלות היינו הגיע לחינוך וקס"ד דמקשה דכל קטן מרבי משום דקרא סתמא כתיב מרבינא להו ודכוותה בריש בנות כותים (נדה דף לב. ושם) דאי לאו משום דבת שלש שנים ויום אחד לענין ביאה הלכתא הוה מרבי אפי׳ בת יום אחד מדכתיב ואשה משום דקרא סתמא כתיב והשתא הגיע לחינוך דאמרינן בכל דוכתא אין כולן שוים אלא כל אחד לפי עניינו דהכא אמרי׳ באין לריך לאמו וגבי חגיגה שיכול לעלות ובקוף לולב הגזול (לקמן דף מב.) גבי לולב ביודע לנענע וגבי לילית ביודע להתעטף וגבי תורה ביודע לדבר: תשבו בעין תדורו. רבה נמי דמפרש טעמה החרינה גבי שומרי גנות לעיל (דף כו.) לא פליג אהא ברייתא

כדפרישית שם: ומשנן בשובה. לבאר טעם המשניות

The final line in the above Mishna indicates that rain on Sukkos should be interpreted as a sign of heavenly disapproval. By causing rain to fall, and us to leave our sukkos, Hashem is teling us that He doesn't "want" our sukkos and that we shouldn't even bother, like a master who throws away a cup that his servant has prepared.

Furthermore, the first Mishna in Taanis says rainfall on Sukkos is considered a "sign of curse" (סימן קללה), as it prevents us from performing the mitzva.

The Bach cites the above to explain a ruling by Rabainu Tam which says:

Tur, Orach Chaim 631

If one made [the Sechach] very thick so that rain cannot fall שאם עשאה עבה מאוד שאין המטר יכול לירד in, it is pasul

The Bach says that if it were possible to have a waterproof sukkah, rain would not be a "sign of a curse," as people could simply continue to perform the mitzva. We see clearly from this that a sukkah cannot be waterproof.

The Mishna Brura Berura (631:6) explains this halacha based on the concept of גזירת בית – that Chazal disqualified a sukka that resembles a permanent home, given the concern that people may not recognize the difference between a sukka and their regular home, and would thus not build sukkos.

In any event, we see that the feasibility of bioplastic Sechach is in question, even simply as a way to keep rain out of the sukka.

CONCLUSION

Most poskim concur with Rabainu Tam that a sukka should be penetrable by rain. Additionally, most poskim reject the ruling of the Magen Avraham that one should spread unkosher Sechach to keep rain out of the sukka. Hence, bioplastic Sechach is in principle not disqualified due to its components, but practically should not be used unless there is really no alternative.

DISCLAIMER:

The views and opinions presented in this sourcesheet should not be taken as *halachah l'maaseh*. Before applying these halachos to real-life situations, one must consult with a competent halachic authority.